

205 110

DE OPTIMO SVCESSV RERVM

Cathaloniæ habendo, super iuramento Regio.

EGIUS Paternus in Gotolanos amor, & summa, & ingenissima Gotolanorum in Regem fidelitas; vna voce fœlicissimum successum rerum Cathaloniæ testantur. Res igitur vera est. Nā quis his testibus omni exceptione maioribus non credet?

Quemadmodum in libra, eam, tūm rectē ad rerum earum, quæ ponderantur, dijivationem desumi appetet, quando lances æquales sunt, neq; vel tantillum in alterā partē proclinant. Ita quoque, in libra rationis, eam tum rectam dijivationem, rerum, quæ geruntur, desumi; quando lances, iam, optimi status, æquales sunt, nec tantillum in alterā partē vltimi extreimi proclinant.

Quod equidem pulchrè à Gotolanis seruatum nouimus; maximèq; ab illis Barcinonensibus, sic se gerentibus, sicuti optima, & discreta filia, quæ matrī suæ, ita p̄æsto esse solet, vt nec tantillum à paterna obligatione dimouet. Quibus, quemadmodū Rex Ferd. I. illi Chiiller, obnotissimam omnibus causam, filium suum nō minus, quām tutorio nomine, in suo vltimo elogio cōmendauit: pariter Regem nostrum, si quē seu quos haberet filios; commendare posse facile noscitur.

Semper enim Barcinonenses habuerunt mentem rectam, eamquæ gemmis summa fidelitatis, amoris, & benevolētiæ ornatam. Quicundum iuriis dispositionem, ream linguam non faciat, nisi rea mēns. Tanta etenim est Gotolanorum fidelitas; vt de ea maximam tenuerint Reges securitatem. Et relictis infinitis exemplis: illo dumtaxat magni Regis Petri 2. contentus ero: qui post debellatum Regnum Siciliæ, suæque ditioni additum: volens inde in has partes trasnfrētare, quatuor triremes sibi parari mandauit: ubi nullum nisi Gotolanum admisit.

Expertus siquidem, Gotolanos in tuitionem, securitatem, & honorem suorum Regum, & in defensionem, & extensionem Regiæ Coronæ, nulli alteri nationi esse secundos: eosdemque vitam simul cum bonis libentissimè obtulisse; sed & libentius executioni demandasse.

Quod equidem iure merito sit à Gotolanis, maximæq; ab eis Deo reddendæ sunt gratiæ, propter hanc tam vehementem naturalē in suos Reges propensionem. Quoniam Regibus multipliciter inseruire oportet, qui s̄epissimè pernoctando, curant de reprimenda audacia Turcarum, & aliorum fidei Catholicæ inimicorū: de plectendis piratis mare infestantibus: & de iustitia inter vassallos optimè administranda.

Purgando insuper Regna malis, & inquis hominibus; vt omnes Ecclesiastici tutò rebus diuinis vacare possint. Et laici pari securitate refici, & recreari valeant, alimentis spiritualibus, & corporalibus. Et vt quilibet

quilibet cum summo otio vti, & frui possit dulcedine conuersationis filiorum, vxoris, paréatum, fratribus, amicorum, deliciarum, & aliorum, quæ cuilibet delectabilia, & iucundissima esse consuescant.

Et tandem conatu, vigilancia, studio, cura, & solicitudine Regis; subditu tuti sunt non solum in domibus proprijs, sed in stratis, vicis, itineribus, & denique in omnibus, tam urbanis, quam rusticis prædijs. Est igitur ipse, pater patriæ, cuiusque.

Vnde si patriæ tantum debetur, quantum antiquissima, antiqua, & recentiora nobis narrant scripta: quid vigilantissimo patriæ parenti Hispaniarum Regi? Si patri naturali, in necessitate præsto esse oportet, quid patriæ parenti? Et si Ecclesiastici, de iure, patronos beneficiorum in necessitate iuare oportet: quid & beneficiorum, & Fidei Catholicae verissimum, & unicum patronum, eudemque patriæ parentē?

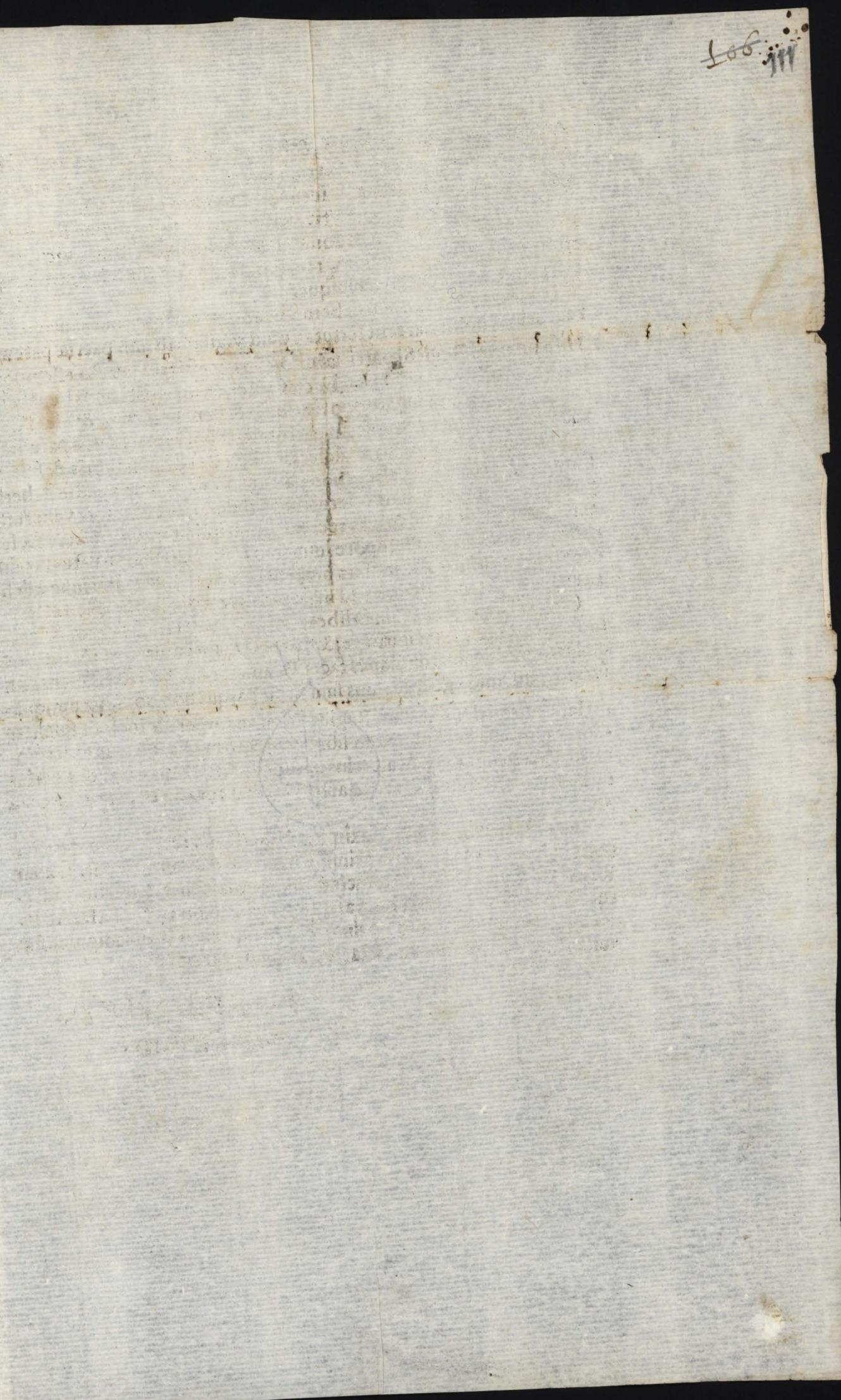
Nihil autem iucundius, & delectabilius esse potest subditis, & fidelis simis vassallis, quam ut aliquando patrem, & dominum apud se habere possint, ut illi indulgeant & seruant; eudemque colant, & venerentur. Quoniam sicut sol platas recreat, multipliciterque crescere facit: easque propterea, suo tempore immensos, & vberimos fructus producere nouimus. Sic ex Principis præsentia, nouus amor, nouaque fidelitas nascitur, & inde subditis ad maiora seruitia præstanda excitatis.

O Rex (parce mihi, si nimis liberè loquar, quoniam syncero, & optimo zelo moueor) iam igitur te, & Cathaloniam culpa notare: nisi vos ambos, omnis culpæ immunes faceret, amoris contentio efficiens catifa. Sed quid? imò ego ipse solus sum in culpa, qui non noui, statum, quando lances æquales sint: cùm Regius Paternus amor, & inclyta fidelitas Gotolanorum annuant, plura sibi occurrere media ab ipsis executioni demadanda: quibus, & alterius authoritas firma maneat, & alterius iuri nullatenus detrahatur: sed amoris redintegratio in perpetuum maneat.

Igitur Deum optimum Maximum oremus, quatenus Regem nostrū in column seruet: ut quam primum fieri possit, iteneri se det, suaque Regia præsentia illam Provinciam decoret, & ornet: quæ eius aduentu, omni luctu purgata, summa alacritate, & gaudio erit ornata. Ac inde pro tam fœlicissimo, & optimo successu, de quo tam fidedigni testes testantur; nobis dumtaxat restat ad inuicem gratulandum.

Petrus Villalta I.V.D.
villa Ceruaria.

106

etiamque de his iuris non obstat. Et si per se defensio non possit
ad formam iuris, per se estum frumentum, et auctoratum dictum. Quia etiam
quae cultus est in iustitia, ut etiam in iustitia est in conscientia.

Et tandem ex iusta via iustitia, quae est in conscientia, et iustitia in iustitia. Et tunc
est iustitia bona iusta, non iusta bona iusta. Nam iustitia bona iusta in iustitia, iusta in iuste-
tia. Et denique in omnibus iustis habet, quae sunt iustis praeceps. Et
iustitia praeceps, quae est iusta bona iusta.

Vnde si patrem faciunt de cunctis iustis, iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta, et iusta bona iusta.

Petrus Villalal V.D.
Sella Germanie.